

Slaperige Schrifttijd

ILLUSTRATIE: HECTOR BORJASCA

Lucy Stevenson Ewell
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Noorwegen.

Elvira werd wakker door papa's stem. 'Tijd voor de Schriften', zei hij.

Ze ging rechtop in bed zitten en wreef in haar slaperige ogen. Het was buiten nog donker. En het was koud! Elvira wilde haar warme bed niet uit.

Mama zei dat ze Jezus beter leerden kennen door in de Schriften te lezen. Maar elke ochtend in de Schriften lezen, was moeilijk!

Elvira liep langzaam de trap op. Ze kroop op de zitbank naast haar oudere zus, Sigrid. Ze pakte een kussen en nestelde zich onder haar warme donzige dekentje. Haar broers waren in de andere kamer aan hun online seminariesles begonnen.

Papa's telefoon ging. Hij nam op. Op het scherm waren familieleden zichtbaar. Tante Liv was al aangekleed, klaar om naar haar werk te gaan. Hun nicht, Dorthea, had haar pyjama nog aan, net als Elvira.

Elvira zwaaide naar hen terwijl ze gaapte. Ze hadden altijd Schrifttijd met tante Liv en Dorthea. Die woonden in een ander deel van Noorwegen, vier uur rijden met de auto. Het was gewoon makkelijker om in de Schriften te lezen als ze elkaar elke dag opbelden. En Elvira vond het fijn om haar nicht te zien!

Even later voegde ook mama zich bij het gesprek. 'Hallo meisjes', zei ze. Ze was deze week op reis voor haar werk. Maar ze belde wel elke ochtend om mee te kunnen lezen.

Ze baden samen. Toen opende Elvira haar Schriften. Ze lazen samen in het Boek van Mormon. Iedereen las om de beurt een paar verzen voor.

Elvira luisterde terwijl de anderen voorlasen, maar het was moeilijk om wakker te blijven. Sigrid was naast haar in slaap gevallen. Elvira porde in haar zij. Maar toen trok iets in het vers haar aandacht.

'En ik zag een roede van ijzer, en deze liep langs de oever van de rivier en voerde naar de boom waar ik bij stond', las Dorthea.*

'Ik ken dit verhaal!' zei Elvira. 'Het is Lehi's droom.' Ze had er een video over gezien. Er was een prachtige boom met witte vruchten. Mensen hielden de roede vast om bij de boom te komen.

'Weet je wat de roede voorstelt?' vroeg mama. 'De Schriften?'

'Dat klopt!' zei papa. 'Nephi leert later dat de roede het woord van God voorstelt. Hoe kunnen wij ons, net als de mensen in Lehi's droom, aan de roede vasthouden?'

'We houden de roede nu vast!' Elvira hield haar Boek van Mormon omhoog. 'Door Schrifttijd te hebben.'

Mama knikte. 'Als we in de Schriften lezen, komen we dichterbij Jezus Christus. Net als de mensen dichterbij de boom des levens kwamen toen ze de roede vasthielden.'

Terwijl ze verder gingen met lezen, stelde Elvira zich voor dat ze de roede vasthield en naar de prachtige boom liep. Ze was nu klaarwakker.

Al snel was de tijd om. Tante Liv en mama moesten naar hun werk. En Elvira, Sigrid en Dorthea moesten zich aankleden en naar school.

'Tot ziens, iedereen!' Elvira zwaaide naar haar familie op het scherm. 'Hou van jullie!'

Elvira rende naar beneden om zich voor school klaar te maken. Ze had een warm gevoel vanbinnen. En dat kwam niet door haar donzige dekentje. Ze wist dat het aangename gevoel de Heilige Geest was, die haar vertelde dat het Boek van Mormon waar was. Dat was een mooie manier om de dag te beginnen! ●

*1 Nephi 8:19

Hoewel het erg vroeg was, wist Elvira dat de Schriften lezen de moeite waard was.